31988D0591

DECIZIA CONSILIULUI
din 24 octombrie 1988
de instituire a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene

(88/591/CECO, CEE, Euratom)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și, în special, articolul 32d al acestuia,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 168a al acestuia,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și, în special, articolul 140a al acestuia,

având în vedere protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, semnat la Paris la 18 aprilie 1951,

având în vedere protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene, semnat la Bruxelles la 17 aprilie 1957,

având în vedere protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Europene a Energiei Atomice, semnat la Bruxelles la 17 aprilie 1957,

având în vedere protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunității Europene, semnat la Bruxelles la 8 aprilie 1965,

având în vedere solicitarea Curții de Justiție,

având în vedere avizul Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

întrucât articolul 32d din Tratatul CECO, articolul 168a din Tratatul CEE și articolul 140a din Tratatul CEEA autorizează Consiliul să înființeze pe lângă Curtea de Justiție un tribunal de primă instanță, chemat să exercite importante funcții jurisdicționale și ai cărui membri oferă toate garanțiile de independență și posedă capacitatea cerută pentru exercitarea unor astfel de funcții;

întrucât aceleași dispoziții autorizează Consiliul să atribuie tribunalului de primă instanță competența de a decide în primă instanță, sub rezerva unui recurs în fața Curții de Justiție limitat la chestiuni de drept, în condițiile prevăzute de statute, asupra anumitor categorii de acțiuni formulate de persoane fizice sau juridice; întrucât, în temeiul dispozițiilor menționate, Consiliul stabilește compunerea acestei instanțe și adoptă adaptările și dispozițiile complementare care trebuie aduse Statutului Curții de Justiție;

întrucât, pentru acțiunile care necesită o examinare aprofundată a unor fapte complexe, instituirea unui dublu grad de jurisdicție contribuie la îmbunătățirea protecției jurisdicționale a justițiabililor;

întrucât, pentru menținerea calității și eficacității controlului jurisdicțional în ordinea juridică comunitară, este necesar să se permită Curții de Justiție să își concentreze activitatea pe sarcina sa esențială de a asigura o interpretare uniformă a dreptului comunitar;

întrucât este necesar să se facă uz de dreptul conferit prin articolul 32d din Tratatul CECO, articolul 168a din Tratatul CEE și articolul 140a din Tratatul CEEA și să se transfere tribunalului competența de soluționare în primă instanță a anumitor categorii de acțiuni care impun frecvent examinarea unor fapte complexe, cum sunt acțiunile formulate de agenții instituțiilor, precum și, în ceea ce privește Tratatul CECO, acțiunile formulate de întreprinderi și asociații cu privire la prelevări, producție, prețuri, înțelegeri și concentrări, și, în ceea ce privește Tratatul CEE, acțiunile formulate de persoane fizice sau juridice în domeniul concurenței,

[1] JO C 187, 18.7.1998, p. 227.

DECIDE:

Articolul 1

Se înființează, pe lângă Curtea de Justiție a Comunităților Europene, Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene, în continuare numit „Tribunal”. Tribunalul are sediul pe lângă Curtea de Justiție.

Articolul 2

(1) Tribunalul este constituit din doisprezece membri.

(2) Membrii desemnează dintre ei, pentru trei ani, pe președintele Tribunalului. Mandatul acestuia poate fi reînnoit.

(3) Membrii Tribunalului pot fi chemați să exercite funcția de avocat general.

Avocatul general are rolul de a prezenta public, într-un mod pe deplin imparțial și independent, concluzii motivate în cauzele prezentate Tribunalului, în scopul de a asista Tribunalul în exercitarea misiunii sale.

Criteriile de determinare a cauzelor, precum și modalitățile de desemnare a avocaților generali, sunt prevăzute în regulamentul de procedură al Tribunalului.

Un membru al Tribunalului chemat să exercite funcția de avocat general într-o cauză nu poate lua parte la judecarea acestei cauze.

(4) Tribunalul își desfășoară activitatea jurisdicțională în camere compuse din trei sau cinci judecători. Regulamentul de procedură stabilește compunerea camerelor și repartizarea cauzelor acestora din urmă. În anumite cazuri, stabilite de regulamentul de procedură, Tribunalul se poate reuni în plen.

(5) Articolul 21 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene și articolul 6 din Tratatul de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene se aplică membrilor Tribunalului, precum și grefierului acestuia.

Articolul 3

(1) Tribunalul exercită în primă instanță competențele conferite Curții de Justiție prin tratatele de instituire ale Comunităților și prin actele adoptate în aplicarea acestora:

(a) în litigiile între Comunități și agenții acestora menționate la articolul 179 din Tratatul CEE și la articolul 152 din Tratatul CEEA;

(b) în acțiunile formulate împotriva Comisiei în temeiul articolului 33 al doilea paragraf și al articolului 35 din Tratatul CECO de către întreprinderile și asociațiile de întreprinderi menționate la articolul 48 din același tratat cu privire la acte individuale referitoare la aplicarea articolelor 50 și 57-66 din acest tratat;

(c) în acțiunile formulate împotriva unei instituții a Comunităților de către persoane fizice sau juridice în temeiul articolului 173 al doilea paragraf și al articolului 175 al treilea paragraf din Tratatul CEE și care au ca obiect punerea în aplicare a normelor de concurență privind întreprinderile.

(2) În cazul în care aceeași persoană fizică sau juridică formulează o acțiune de competența Tribunalului în temeiul alineatului (1) al prezentului articol și o acțiune menționată la articolul 40 primul și al doilea paragraf din Tratatul CECO, la articolul 178 din Tratatul CEE sau la articolul 151 din Tratatul CEEA, care au ca obiect repararea prejudiciilor cauzate de o instituție comunitară printr-o acțiune sau inacțiune care face obiectul primei acțiuni, Tribunalul este competent să se pronunțe și asupra acțiunii în repararea acestor prejudicii.

(3) Luând în considerare experiența acumulată și, în special, de evoluția jurisprudenței, Consiliul va reanaliza după doi ani de funcționare a Tribunalului propunerea Curții de Justiție de a atribui tribunalului competența de a soluționa acțiunile formulate împotriva Comisiei în temeiul articolului 33 al doilea paragraf și al articolului 35 din Tratatul CECO de către întreprinderile și asociațiile de întreprinderi menționate la articolul 48 din același tratat și care privesc actele legate de aplicarea articolului 74 din acest tratat, precum și acțiunile formulate împotriva unei instituții comunitare de către persoane fizice sau juridice în temeiul articolului 173 al doilea paragraf și al articolului 175 al treilea paragraf din Tratatul CEE și care privesc măsurile de apărare comercială în sensul articolului 113 din tratat în caz de dumping sau de subvenții.

Articolul 4

Sub rezerva dispozițiilor următoare, articolele 34, 36, 39, 44 și 92 din Tratatul CECO, articolele 172, 174, 176, 184-187 și 192 din Tratatul CEE și articolele 147, 149, 156-159 și 164 din Tratatul CEEA se aplică Tribunalului.

Articolul 5

În Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, după articolul 43 se introduc următoarele dispoziții:

„TITLUL IV:

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Statutul membrilor și organizarea Tribunalului

Articolul 44

Articolele 2, 3, 4, 6-9, articolul 13 primul paragraf, articolul 17, articolul 18 al doilea paragraf și articolul 19 din prezentul statut se aplică Tribunalului și membrilor săi.

Jurământul menționat la articolul 2 se depune în fața Curții, iar deciziile menționate la articolele 3, 4 și 7 sunt adoptate după consultarea Tribunalului.

Grefierul și personalul

Articolul 45

Tribunalul numește grefierul, căruia îi stabilește statutul. Articolele 9 și 14 din prezentul statut se aplică *mutatis mutandis* grefierului Tribunalului.

Președintele Curții și președintele Tribunalului stabilesc de comun acord modalitățile potrivit cărora funcționarii și alți agenți ai Curții deservesc Tribunalul pentru a asigura funcționarea acestuia. Anumiți funcționari sau alți agenți sunt subordonați grefierului Tribunalului sub autoritatea președintelui Tribunalului.

Procedura în fața Tribunalului

Articolul 46

Procedura în fața Tribunalului este reglementată de titlul III din prezentul statut, cu excepția articolelor 41 și 42.

Procedura în fața Tribunalului este precizată și completată, în măsura necesară, de regulamentul de procedură adoptat conform articolului 32d alineatul (4) din tratat.

Prin derogare de la articolul 21 al patrulea paragraf, avocatul general își poate prezenta în scris concluziile motivate.

Articolul 47

În cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Tribunalului este depus din greșeală la grefierul Curții, el este transmis de îndată de către acesta grefierului Tribunalului; de asemenea, în cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Curții este depus din greșeală la grefierul Tribunalului, el este transmis de îndată de către acesta grefierului Curții.

În cazul în care Tribunalul constată că nu este competent să soluționeze o acțiune care este de competența Curții, o retrimite Curții; de asemenea, în cazul în care Curtea constată că nu este competentă să soluționeze o acțiune care este de competența Tribunalului, o retrimite acestuia din urmă, care în acest caz nu își poate declina competența.

În cazul în care Curtea și Tribunalul sunt sesizate în cauze având același obiect, care ridică aceleași chestiuni de interpretare sau pun în cauză validitatea aceluiași act, Tribunalul, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Curții. În cazul unor cereri care urmăresc anularea aceluiași act, Tribunalul se poate desesiza pentru a permite Curții să se pronunțe asupra acestor cereri. În cazurile menționate în prezentul paragraf, Curtea poate de asemenea să decidă suspendarea procedurii cu care este sesizată; în acest caz continuă procedura în fața Tribunalului.

Articolul 48

Deciziile Tribunalului care pun capăt procesului, rezolvând parțial fondul litigiului, sau care pun capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate sunt notificate de grefierul Tribunalului tuturor părților, precum și tuturor statelor membre și instituțiilor Comunității, chiar dacă nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului.

Recursul în fața Curții

Articolul 49

În termen de două luni de la comunicarea deciziei atacate poate fi formulat în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului care pun capăt procesului, precum și împotriva deciziilor care rezolvă parțial fondul litigiului sau care pun capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate.

Acest recurs poate fi formulat de orice parte care a căzut în pretenții în parte sau în tot. Cu toate acestea, părțile intervenient, altele decât statele membre și instituțiile comunitare, nu pot formula acest recurs decât dacă decizia Tribunalului le afectează în mod direct.

Cu excepția litigiilor care opun Comunitatea agenților săi, acest recurs poate fi formulat de statele membre sau instituțiile Comunității care nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului. În acest caz, statele membre și instituțiile Comunității se situează pe o poziție identică cu cea a statelor membre și a instituțiilor care au intervenit în primă instanță.

Articolul 50

În termen de două săptămâni de la comunicarea deciziei de respingere, orice persoană a cărei cerere a fost respinsă poate formula în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului care resping o cerere de intervenție.

Părțile participante la procedură pot formula un recurs în fața Curții împotriva deciziilor Tribunalului luate în temeiul articolului 39 al doilea și al treilea paragraf sau al articolului 92 al treilea paragraf din tratat, în termen de două luni de la comunicarea acestor decizii.

Asupra recursurilor prevăzute în primul și al doilea paragraf din prezentul articol se decide conform procedurii prevăzute la articolul 33 din prezentul statut.

Articolul 51

Recursul în fața Curții este limitat la chestiuni de drept. Recursul se poate întemeia pe motive privind necompetența Tribunalului, nereguli de procedură în fața Tribunalului care aduc atingere intereselor părții reclamante, precum și încălcarea dreptului comunitar de către Tribunal.

Un recurs nu poate avea ca obiect exclusiv sarcina și valoarea cheltuielilor de judecată.

Procedura în fața Curții

Articolul 52

În cazul recursului împotriva unei decizii a Tribunalului, procedura în fața Curții comportă o fază scrisă și una orală. În condițiile stabilite de regulamentul de procedură, Curtea, după ascultarea avocatului general și a părților, se poate pronunța fără procedură orală.

Efectul suspensiv

Articolul 53

Fără a aduce atingere articolului 39 al doilea și al treilea paragraf din tratat, recursul nu are efect suspensiv.

Prin derogare de la articolul 44 din tratat, deciziile Tribunalului care anulează o decizie generală nu își produc efectele decât de la expirarea termenului menționat la articolul 49 primul paragraf din prezentul statut sau, dacă în acest termen a fost introdus un recurs, de la respingerea acestuia, fără a aduce atingere posibilității unei părți de a sesiza Curtea, în temeiul articolului 39 al doilea și al treilea paragraf din tratat, cu o cerere care are ca obiect suspendarea efectelor deciziei anulate sau dispunerea oricărei alte măsuri provizorii.

Decizia Curții cu privire la recurs

Articolul 54

În cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Curtea poate astfel fie să se pronunțe definitiv asupra litigiului, dacă acesta poate fi judecat, fie să retrimită cauza în fața Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe.

În cazul retrimiterii, Tribunalul este obligat să respecte chestiunile de drept soluționate prin decizia Curții.

În cazul în care un recurs formulat de un stat membru sau o instituție a Comunității care nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului este întemeiat, Curtea poate, dacă consideră necesar, să precizeze care dintre efectele deciziei anulate trebuie considerate ca definitive cu privire la părțile litigiului."

Articolul 6

Fostele articole 44 și 45 din protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului devin articolul 55 și, respectiv, 56.

Articolul 7

În Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene se introduc, după articolul 43, dispozițiile următoare:

„TITLUL IV

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Articolul 44

Articolele 2-8 și 13-16 din prezentul statut se aplică Tribunalului și membrilor săi. Jurământul menționat la articolul 2 se depune în fața Curții, iar deciziile menționate la articolele 3, 4 și 6 sunt adoptate după consultarea Tribunalului.

Articolul 45

Tribunalul numește grefierul, căruia îi stabilește statutul. Articolele 9, 10 și 13 din prezentul statut se aplică *mutatis mutandis* grefierului Tribunalului.

Președintele Curții și președintele Tribunalului stabilesc de comun acord modalitățile potrivit cărora funcționarii și alți agenți ai Curții deservesc Tribunalul pentru a asigura funcționarea acestuia. Anumiți funcționari sau alți agenți sunt subordonați grefierului Tribunalului sub autoritatea președintelui Tribunalului.

Articolul 46

Procedura în fața Tribunalului este reglementată de titlul III din prezentul statut, cu excepția articolului 20.

Procedura în fața Tribunalului este precizată și completată, în măsura necesară, de regulamentul de procedură adoptat conform articolului 168a alineatul (4) din tratat.

Prin derogare de la articolul 18 al patrulea paragraf din prezentul statut, avocatul general își poate prezenta în scris concluziile motivate.

Articolul 47

În cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Tribunalului este depus din greșeală la grefierul Curții, el este transmis de îndată de către acesta grefierului Tribunalului; de asemenea, în cazul în care o cerere sau un alt act de procedură

adresat Curții este depus din greșeală la grefierul Tribunalului, el este transmis de îndată de către acesta grefierului Curții.

În cazul în care Tribunalul constată că nu este competent să soluționeze o acțiune care este de competența Curții, o retrimite Curții; de asemenea, în cazul în care Curtea constată că nu este competentă să soluționeze o acțiune care este de competența Tribunalului, o retrimite acestuia din urmă, care în acest caz nu își poate declina competența.

În cazul în care Curtea și Tribunalul sunt sesizate în cauze având același obiect, care ridică aceleași chestiuni de interpretare sau pun în cauză validitatea aceluiași act, Tribunalul, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Curții. În cazul unor cereri care urmăresc anularea aceluiași act, Tribunalul se poate desesiza, permițând Curții să se pronunțe asupra acestor cereri. În cazurile menționate în prezentul paragraf, Curtea poate de asemenea să decidă suspendarea procedurii cu care este sesizată; în acest caz continuă procedura în fața Tribunalului.

Articolul 48

Deciziile Tribunalului care pun capăt procesului, rezolvând parțial fondul litigiului, sau care pun capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate sunt notificate de grefierul Tribunalului tuturor părților, precum și tuturor statelor membre și instituțiilor Comunității, chiar dacă nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului.

Articolul 49

În termen de două luni de la comunicarea deciziei atacate poate fi formulat în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului care pun capăt procesului, precum și împotriva deciziilor care rezolvă parțial fondul litigiului sau care pun capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate.

Acest recurs poate fi formulat de orice parte care a căzut în pretenții în tot sau în parte. Cu toate acestea, părțile intervenient, altele decât statele membre și instituțiile comunitare, nu pot formula acest recurs decât dacă decizia Tribunalului le afectează în mod direct.

Cu excepția litigiilor care opun Comunitatea agenților săi, acest recurs poate fi formulat de statele membre sau instituțiile Comunității care nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului. În acest caz, statele membre și instituțiile Comunității se situează pe o poziție identică cu cea a statelor membre și a instituțiilor care au intervenit în primă instanță.

Articolul 50

În termen de două săptămâni de la comunicarea deciziei de respingere, orice persoană a cărei cerere a fost respinsă poate formula în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului care resping o cerere de intervenție.

Părțile participante la procedură pot formula un recurs în fața Curții împotriva deciziilor Tribunalului luate în temeiul articolului 185 sau 186 sau al articolului 192 al patrulea paragraf din tratat, în termen de două luni de la comunicarea acestor decizii.

Asupra recursurilor prevăzute în primul și al doilea paragraf din prezentul articol se decide conform procedurii prevăzute la articolul 36 din prezentul statut.

Articolul 51

Recursul în fața Curții este limitat la chestiuni de drept. Recursul se poate întemeia pe motive privind necompetența Tribunalului, nereguli de procedură în fața Tribunalului care aduc atingere intereselor părții reclamante, precum și încălcarea dreptului comunitar de către Tribunal.

Un recurs nu poate avea ca obiect exclusiv sarcina și valoarea cheltuielilor de judecată.

Articolul 52

În cazul recursului împotriva unei decizii a Tribunalului, procedura în fața Curții comportă o fază scrisă și una orală. În condițiile stabilite de regulamentul de procedură, Curtea, după ascultarea avocatului general și a părților, se poate pronunța fără procedură orală.

Articolul 53

Fără a aduce atingere articolelor 185 și 186 din tratat, recursul nu are efect suspensiv.

Prin derogare de la articolul 187 din tratat, deciziile Tribunalului care anulează un regulament nu își produc efectele decât de la expirarea termenului menționat la articolul 49 primul paragraf din prezentul statut sau, dacă în acest termen a fost introdus un recurs, de la respingerea acestuia, fără a aduce atingere posibilității unei părți de a sesiza Curtea în temeiul articolelor 185 și 186 din tratat cu o cerere care are ca obiect suspendarea efectelor regulamentului anulat sau dispunerea oricărei alte măsuri provizorii.

Articolul 54

În cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Curtea poate astfel fie să se pronunțe definitiv asupra litigiului, dacă acesta poate fi judecat, fie să retrimită cauza în fața Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe.

În cazul retrimiterii, Tribunalul este obligat să respecte chestiunile de drept soluționate prin decizia Curții.

În cazul în care un recurs formulat de un stat membru sau o instituție a Comunității care nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului este întemeiat, Curtea poate, dacă consideră necesar, să precizeze care dintre efectele deciziei anulate trebuie considerate ca definitive cu privire la părțile litigiului."

Articolul 8

Fostele articole 44, 45 și 46 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene devin articolele 55, 56 și, respectiv, 57.

Articolul 9

În Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Europene a Energiei Atomice se introduc, după articolul 44, dispozițiile următoare:

„TITLUL IV

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Articolul 45

Articolele 2-8 și 13-16 din prezentul statut se aplică Tribunalului și membrilor săi. Jurământul menționat la articolul 2 se depune în fața Curții, iar deciziile menționate la articolele 3, 4 și 6 sunt adoptate după consultarea Tribunalului.

Articolul 46

Tribunalul numește grefierul, căruia îi stabilește statutul. Articolele 9, 10 și 13 din prezentul statut se aplică *mutatis mutandis* grefierului Tribunalului.

Președintele Curții și președintele Tribunalului stabilesc de comun acord modalitățile potrivit cărora funcționarii și alți agenți ai Curții deservesc Tribunalul pentru a asigura funcționarea acestuia. Anumiți funcționari sau alți agenți sunt subordonați grefierului Tribunalului sub autoritatea președintelui Tribunalului.

Articolul 47

Procedura în fața Tribunalului este reglementată de titlul III din prezentul statut, cu excepția articolelor 20 și 21.

Procedura în fața Tribunalului este precizată și completată, în măsura necesară, de regulamentul de procedură adoptat conform articolului 140a alineatul (4) din tratat.

Prin derogare de la articolul 18 al patrulea paragraf din prezentul statut, avocatul general își poate prezenta în scris concluziile motivate.

Articolul 48

În cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Tribunalului este depus din greșeală la grefierul Curții, el este transmis de îndată de către acesta grefierului Tribunalului; de asemenea, în cazul în care o cerere sau un alt act de procedură adresat Curții este depus din greșeală la grefierul Tribunalului, el este transmis de îndată de către acesta grefierului Curții.

În cazul în care Tribunalul constată că nu este competent să soluționeze o acțiune care este de competența Curții, o retrimite Curții; de asemenea, în cazul în care Curtea constată că nu este competentă să soluționeze o acțiune care este de competența Tribunalului, o retrimite acestuia din urmă, care astfel nu își poate declina competența.

În cazul în care Curtea și Tribunalul sunt sesizate în cauze având același obiect, care ridică aceleași chestiuni de interpretare sau pun în cauză validitatea aceluiași act, Tribunalul, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Curții. În cazul unor cereri care urmăresc anularea aceluiași act, Tribunalul se poate desesiza, permițând Curții să se pronunțe asupra acestor cereri. În cazurile menționate în prezentul paragraf, Curtea poate de asemenea să decidă suspendarea procedurii cu care este sesizată; în acest caz continuă procedura în fața Tribunalului.

Articolul 49

Deciziile Tribunalului care pun capăt procesului, rezolvând parțial fondul litigiului sau care pun capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau inadmisibilitate, sunt notificate de grefierul Tribunalului tuturor părților, precum și tuturor statelor membre și instituțiilor Comunității, chiar dacă nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului.

Articolul 50

În termen de două luni de la comunicarea deciziei atacate, poate fi formulat în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului care pun capăt procesului, precum și împotriva deciziilor care rezolvă parțial litigiul pe fond sau care pun capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate.

Acest recurs poate fi formulat de orice parte care a căzut în pretenții în parte sau în tot. Cu toate acestea, părțile intervenient, altele decât statele membre și instituțiile

comunitare, nu pot formula acest recurs decât dacă decizia Tribunalului le afectează în mod direct.

Cu excepția litigiilor care opun Comunitatea agenților săi, acest recurs poate fi formulat de statele membre sau instituțiile Comunității care nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului. În acest caz, statele membre și instituțiile Comunității se situează pe o poziție identică cu cea a statelor membre și a instituțiilor care au intervenit în primă instanță.

Articolul 51

În termen de două săptămâni de la comunicarea deciziei de respingere, orice persoană a cărei cerere a fost respinsă poate formula în fața Curții un recurs împotriva deciziilor Tribunalului care resping o cerere de intervenție.

Părțile participante la procedură pot formula un recurs în fața Curții împotriva deciziilor Tribunalului luate în temeiul articolului 157 sau 158 sau al articolului 164 al treilea paragraf din tratat, în termen de două luni de la comunicarea acestor decizii.

Asupra recursurilor prevăzute în primul și al doilea paragraf din prezentul articol se decide conform procedurii prevăzute la articolul 37 din prezentul statut.

Articolul 52

Recursul în fața Curții este limitat la chestiuni de drept. Recursul se poate întemeia pe motive privind necompetența Tribunalului, nereguli de procedură în fața Tribunalului care aduc atingere intereselor părții reclamante, precum și încălcarea dreptului comunitar de către Tribunal.

Un recurs nu poate avea ca obiect exclusiv sarcina și valoarea cheltuielilor de judecată.

Articolul 53

În cazul recursului împotriva unei decizii a Tribunalului, procedura în fața Curții comportă o fază scrisă și una orală. În condițiile stabilite de regulamentul de procedură, Curtea, după ascultarea avocatului general și a părților, se poate pronunța fără procedură orală.

Articolul 54

Fără a aduce atingere articolelor 157 și 158 din tratat, recursul nu are efect suspensiv.

Prin derogare de la articolul 159 din tratat, deciziile Tribunalului care anulează un regulament nu își produc efectele decât de la expirarea termenului menționat în articolul 50 primul paragraf din prezentul statut sau, dacă în acest termen a fost introdus un recurs, de la respingerea acestuia, fără a aduce atingere posibilității unei părți de a sesiza Curtea în temeiul articolelor 157 și 158 din tratat cu o cerere care are ca obiect suspendarea efectelor regulamentului anulat sau dispunerea oricărei alte măsuri provizorii.

Articolul 55

În cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Curtea poate astfel fie să se pronunțe definitiv asupra litigiului, dacă acesta poate fi judecat, fie să retrimită cauza în fața Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe.

În cazul retrimiterii, Tribunalul este obligat să respecte chestiunile de drept soluționate prin decizia Curții.

În cazul în care un recurs formulat de un stat membru sau o instituție a Comunității care nu au intervenit în litigiu în fața Tribunalului este întemeiat, Curtea poate, dacă consideră necesar, să precizeze care dintre efectele deciziei anulate trebuie considerate ca definitive cu privire la părțile litigiului."

Articolul 10

Fostele articole 45, 46 și 47 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Europene a Energiei Atomice devin articolele 56, 57 și, respectiv, 58.

Articolul 11

Prima numire a președintelui Tribunalului se face pentru trei ani, în aceleași condiții ca numirea membrilor. Cu toate acestea, guvernele statelor membre pot hotărî de comun acord să se aplice procedura prevăzută la articolul 2 alineatul (2).

Tribunalul își adoptă regulamentul de procedură îndată după constituirea sa.

Până la intrarea în vigoare a regulamentului de procedură al Tribunalului, se aplică *mutatis mutandis* regulamentul de procedură al Curții.

Articolul 12

După depunerea jurământului de către toți membrii Tribunalului, președintele Consiliului numește, prin tragere la sorți, membrii Tribunalului ale căror atribuții încetează la expirarea primei perioade de trei ani, conform articolului 32d alineatul (3) din Tratatul CECO, articolului 168a alineatul (3) din Tratatul CEE și articolului 140a alineatul (3) din Tratatul CEEA.

Articolul 13

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, cu excepția articolului 3, care intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul*

Oficial al Comunităților Europene a deciziei președintelui Curții care constată că Tribunalul este legal constituit.

Articolul 14

Cauzele menționate la articolul 3, în care Curtea este sesizată la data intrării în vigoare a articolului menționat și în care raportul prealabil prevăzut la articolul 44 alineatul (1) din regulamentul de procedură a Curții nu a fost încă prezentat în fața Curții, sunt trimise Tribunalului.

Adoptată la Bruxelles, 24 octombrie 1988.

Pentru Consiliu

Președintele

Th. PANGALOS